

ere fremlagte i Bureauet og Læsebærelset, hvor ærede Medlemmer ville kunne gøre sig bekendte dermed.

Fra Foreningen af jydsk Landboforeninger har jeg modtaget en til Landstinget filet Adresse om Revision af Husdyrloven af 1857. Der er modtaget saa mange Eksemplarer, at Omdeling paa Pladserne har kunnet ske.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1627 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Dresing: Det foreliggende Lovforslag omfatter, som det vil ses, et ikke ringe Antal, idet der, naar Nr. 183 fradrages, som allerede ved Lov af 1ste Marts 1889 fik Indfødsret, bliver 194 Personer tilbage, der nu søge den omhandlede Begunstigelse. Af disse er over Halvdelen, nemlig 103, fødte i Sverige. Naar man gennemgaar de enkelte Numre og de Oplysninger, der ledsage disse, vil man se, at de Regler og Grundsætninger, der hidtil ere fulgte ved Indfødsrets Meddelelse, ogsaa ere iagttagne ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag. Der findes vel hist og her enkelte Afvigelser, af hvilke jeg skal nævne nogle, men de ere af mindre Betydning, og de forekomme mig at være saa vel begrundede, og de Omstændigheder, som ere oplyste om dem, af den Bestaaenhed, at det maa betragtes som fuldt forsvaret, at de paagældende ere optagne paa Lovforslaget. Jeg standser først ved Nr. 12. Her er Tale om et Barn, som kun er 9 Aar gammelt, det er født af svenske Forældre i Sverige, men er kommet herind med Forældrene i den spæde Alder. Efter Reglen skulde dette Barn ikke kunne faa Indfødsret, for det havde naaet Stels Aar og Alder, saaledes at det selv kunde begære det, men da Forældrene ere opførte paa nærværende Lovforslag under Nr. 10 og 11 som søgende Indfødsret, er det meget naturligt, at de samtidig viste, at det Barn, de i den spæde Alder havde ført med hertil, samtidig erholdte Indfødsret, og da Barnet er af nordisk Nationalitet, forekommer det mig at være i sin Orden, at det opføres her, og at man

ser bort fra Fordringen om Stels Aar og Alder i dette Tilfælde. — De næste Numre, jeg standser ved, er 49 og 148. Her er opført 2 unge Mennesker, som ere fødte af danske Forældre i Sverige; men deres Ophold her i Landet har kun været henholdsvis 3 og 2 Aar. Da imidlertid den første, hvis Forældre nu ere bosatte her i Landet, her har nydt Undervisning og uddanner sig til Befalingsmand i Søværnet, ligesom Nr. 148 uddanner sig til Befalingsmand i Hæren, er det af sær Betydning for dem snarest muligt at erholde Indfødsret, og jeg finder det ogsaa forsvaret, at de ere opførte her uanset deres korte Ophold her i Landet. — Under Nr. 181 findes opført et ungt Menneske, der er født i Kongeriget Preussen, og som kun har været her i Landet i 8 Aar. Fordringen er jo 15 Aar, men da han er kommen her til i 9 Mars Alderen med sin danskfødte Moder og her har faaet hele sin Undervisning og desuden allerede er løst fra sit undersaatlige Forhold til Preussen, findes hans Optagelse her forsvaret. — Jeg skal ikke dvæle ved Nr. 185—89 inkl. De omhandle fem unge Mennesker, fødte i Slesvig; med Hensyn til Slesvigerne har man jo aldrig været saa streng i sine Fordringer. — Under Nr. 190 og 191 findes opført 2 Personer, som ere fødte i Tyskland, den første i Kongeriget Preussen, den anden i Fristaden Hamburg; begge have været her i 9 Aar — Fordringen er som sagt 15. Imidlertid ere begge de nævnte Personer løste fra det undersaatlige Forhold til Tyskland; den første maa siges at være værlig knyttet til Danmark, idet han her ejer fast Ejendom og er gift med en dansk Kvinde, med hvem han har 6 Børn; den sidstnævnte er født af danske Forældre og har her aftjent sin Værnepligt. — Endelig kommer jeg til Nr. 193 og 194; det er to Søstende, som ere fødte i de nordamerikanske Fristater og kun have været her i 13 Aar; men de ere fødte af danske Forældre, som herind med disse i en ung Alder, henholdsvis 6 og 4 Aar gamle, og have her erholdt hele deres Undervisning, saa det ogsaa er naturligt, at disse findes optagne.

Endnu skal jeg kun erindre om, at det her i Salen med Høje tidligere har lydt, at for at Personer skulde kunne ansættes i mindre, offentlige Bestillinger her i Landet, burde man altid kræve, at de havde Indfødsret. Denne Fordring er ikke opfyldt med Hensyn til Nr. 133, der siden Februar 1890 har fungeret som Reserverpostekspedient i Fredericia, lige saa lidt som af Nr. 138, som siden Marts 1884 har været Post- og Telegrafbud i Svaneke. — Jeg tør vel gaa ud fra, at det høje Ting, som sædvanlig, vil henvisse